

R EVEIL-SERIE

JEZUS' SCHAPEN HOREN ZIJN STEM

CAROLUS TUINMAN

No. 585   Juni - juli 2022

De brug op de omslag staat symbool voor het doel van het Smytegeltfonds:

Preken uit de tijd van de Nadere Reformatie in het Nederland van de 17e en 18e eeuw overbrengen naar de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands zonder afbreuk te doen aan de geestelijke inhoud.

Zo mag de rijke boodschap van toen onverzwakt doorgegeven worden naar onze tijd, om de gemeente van nu te bouwen in het geloof. Opdat Jezus Christus de brug zal zijn tussen een verloren mensenkind en God.

CAROLUS TUINMAN

Carolus Tuinman, zoon van Bartel Thuijnman en Sophia Aoronius, werd medio november 1659 geboren in Maastricht. Daar groeide hij ook op. Vanaf zijn jeugd had hij een ‘zonderlinge zin in onze braave moedertaal’, zoals hij zelf ergens zegt. Hij verzamelde spreekwoorden en uitdrukkingen, waar hij later nog veel profijt van zou hebben.

Tuinman studeerde theologie in Utrecht. Daar voelde hij zich zeer verbonden met de hoogleraar Melchior Leydekker, die net als Tuinman gerekend wordt tot de Voetiaanse richting in de kerk.

Tuinmans eerste gemeente werd Sint Kruis in Staats-Vlaanderen. Hij werd daar bevestigd op 28 maart 1685. Hij bleef er niet lang. Al in april 1687 vertrok hij naar Sint Maartensdijk, vanwaar hij in 1691 naar Goes beroepen werd. Zijn laatste gemeente was vanaf 1699 Middelburg, waar hij bleef tot aan zijn dood op 5 november 1728. Hij was er de ambtgenoot van onder anderen Jacobus Leydekker, met wie hij vooral bevriend was, en van Bernardus Smijtegelt, beiden ook Voetiaan.

Carolus Tuinman was een strijdbare man. Hij polemiseerde graag en veel, waarbij hij zich meer dan eens veel te kras heeft uitdrukt. In meerdere publicaties haalde hij fel uit naar zijn tijdgenoot, de filosoof Baruch Spinoza. Ook degenen die van het gereformeerde spoor waren afgeweken pakte hij op allerlei manieren aan, zowel op rijm als in vertalingen of door spreekwoorden op te nemen die hij op hen van toepassing achtte. Hij schreef zijn strijdschriften in een hoog tempo en hij gaf nooit op. Als groot liefhebber van de Nederlandse taal publiceerde hij in 1722 een "Fakkels der Nederduitsche taale" om 'de Nederlandse taal op te helderen'. Het is eigenlijk een woordenboek waarin hij probeert vele woorden te herleiden tot wat hij dacht dat hun oorsprong was. Tuinman dichtte graag en hij stichtte graag. Dat blijkt uit bundels als "Liederen Zions" uit 1718, "Beginzel van hemelwerk" uit 1720 en de "Geestelijke gezangen" uit 1725. Op allerlei zaken gaat hij in. Verder verscheen een 'Oorsprong en uytlegging van de dagelyks gebruikte Nederduitsche spreekwoorden' in twee delen.

Een goede indruk van zijn verkondiging krijgt men uit de prekenbundels die na zijn dood werden uitgegeven. Zo verschenen “De Toevlucht en Sterkte van het ware Christendom”, een verklaring van de Heidelbergse Catechismus in 55 preken; de bundels “Keurstoffen uit de Heilige Schriften der Propheten” en de “Keurstoffen over het boek Job”. In de voorrede daarvan wordt opgemerkt dat Tuinman graag de natuurlijke dingen met een ‘geestelijk oog’ beschouwde, want zij konden de beschouwers ‘opleiden om de Schepper, Onderhouder en Bestierder van de natuur met diep ontzag te vrezen en op allerlei wijzen te eerbiedigen en te verheerlijken’.

Bronnen:

- Biografisch Lexicon voor de geschiedenis van het Nederlandse Protestantisme, deel 1, blz. 382-383.
- dr. H. Florijn, Carolus Tuinman: Voetiaan en neerlandicus (Reformatorisch Dagblad van 17 december 2009).

De hiernavolgende preek is afkomstig uit de bundel '*Nagelaatene keurstoffen*' van den beroemden heere, Carolus Tuinman, laatstelijk waerdigen Evangelijdienaar te Middelburg in Zeeland, uitgegeeven van den weledelen heere, mr. Joos Verschuere Reijnvaan. Met eene aanprijzende voorrede, en verscheidene aanteekeningen, vermeerderd, van Willem Kimijser, medearbeider in Christus gemeente te Vlissingen. Gedrukt te Vlissingen ten jaare 1781, van Abram Bruyn, boekdrukker en boekverkooper aldaar.

Het is de eerste preek, blz. 1-10, die zorgvuldig is herschreven in de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands.

JEZUS' SCHAPEN HOREN ZIJN STEM

door

CAROLUS TUINMAN

En het geschiedde, toen zij reisden, dat Hij kwam in een vlek; en een zekere vrouw, met name Martha, ontving Hem in haar huis. En deze had een zuster, genaamd Maria, die ook, zittende aan de voeten van Jezus, Zijn woord hoorde.

Lukas 10:38-39

Het was een vurige hartenwens van de Kerk in het Oude Testament: 'Och, dat Gij mij als een Broeder waart, zuigende de borsten van mijn moeder! dat ik U op de straat vond, ik zou U kussen, ook zouden zij mij niet verachten. Ik zou U leiden, ik zou U brengen in het huis van mijn moeder, Gij zoudt mij leren; ik zou U van specerijwijn te drinken geven, en van het sap van mijn granaatappelen' (Hoogl. 8:1-2). De beloften en voorzeggingen van deze Leraar en

Zijn leer waren uitnemend. Mozes sprak over Hem als een Profeet Die God voor het volk verwekken zou (Deut. 18:18) en Joël noemde Hem ‘die Leraar ter gerechtigheid’ (Joël 2:23). Jesaja voerde Hem in Jesaja 50 sprekend in als de Knecht des Heeren en David zong van Hem in Psalm 45 vers 3: ‘Gij zijt veel schoner dan de mensenkinderen, genade is uitgestort op Uw lippen.’ De bruid getuigde: ‘Zijn lippen zijn als leliën, druppende van vloeiende mirre’ (Hoogl. 5:13). En ze gaat door in vers 16: ‘Zijn gehemelte is enkel zoetigheid, en al wat aan Hem is, is gans begerlijk. Zulk een is mijn Liefste; ja, zulk een is mijn Vriend, gij dochters van Jeruzalem’ (vgl. Hoogl. 7:9).

De uitkomst van deze voorzeggingen is volkomen waarheid geworden, toen God in deze laatste dagen tot ons gesproken heeft door de Zoon. De koningin van het zuiden riep eenmaal in verwondering uit: ‘Welgelukzalig zijn uw mannen, welgelukzalig deze uw knechten, die gedurig voor uw aangezicht staan, die uw wijsheid horen’ (1 Kon. 10:8). Maar hier is méér dan Salomo! Men moest zich dan ook verwonderen over de aangename

woorden die Hij sprak (Luk. 4:22). Zelfs Zijn vijanden moesten zeggen: ‘Wat wijsheid is dit, die Hem gegeven is!’ (Mark. 6:2). Ze moesten toegeven: ‘Nooit heeft een mens also gesproken, gelijk deze Mens’ (Joh. 7:46). Het was daarom werkelijk wáár wat Hij zei in Mattheüs 13 vers 16: ‘Uw ogen zijn zalig, omdat zij zien, en uw oren, omdat zij horen.’ Het was dus echt geen wonder dat Zijn woorden de oren van hen die naar Hem luisterden, als het ware aan Zijn tong konden binden. En dat gebeurde in het bijzonder als Hij daaraan de inwendige bediening door Zijn Geest verbond. Daardoor zei Petrus voor zichzelf en voor de andere discipelen: ‘Gij hebt de woorden des eeuwigen levens!’ (Joh. 6:68). En dit was het ook waardoor Maria aan Zijn voeten zat en aan Zijn lippen hing. Dat zien we in de woorden van onze tekst. Het is een genoegen voor me om deze liefelijke geschiedenis als een voorbeeld voor ons te behandelen.

*O, mag het zó zijn dat ook u Maria's ijver
navolgt om van Hem te leren. Heere Jezus,
laten we allen van U onderwijs ontvangen!*

Er zijn twee hoofdzaken die hierbij aan de orde
komen:

1. de gelegenheid waarbij dit gebeurde;
2. de prijzenswaardige daad van Maria.

1.

Wat het eerste punt betreft, we zien dat Christus met Zijn discipelen op reis was en in het dorpje Bethanië aankwam. Vervolgens zien we dat Martha Hem in haar huis ontfing.

Lukas zegt: 'En het geschiedde, toen zij reisden' - dat zijn dus Christus en de discipelen die Hem vergezelden. De tijd dat de Zaligmaker op aarde was, wordt in Psalm 110:7 een weg genoemd. Hij was hier op aarde bij uitstek een vreemdeling, een reiziger. Vooral vanaf Zijn openbare optreden reisde Hij voortdurend van de ene naar de andere plaats. Hij ging dáárheen waar Zijn tegenwoordigheid nodig was om te prediken en wonderen te doen. Zo wandelde Hij door heel

het land. Meermalen had Hij de gewoonte om naar Jeruzalem te reizen als daar een van de feesten gevierd werd. En wellicht was Hij ook nu op weg naar die stad, en ‘richtte Hij Zijn aangezicht naar Jeruzalem’ (Luk. 9:51).
Wat een gelukkige discipelen! Zij hebben het voorrecht om de reisgezellen van Jezus te zijn. O Zaligmaker, wie zou U niet graag volgen waar U vooropgaat. U bent immers de ware vuur- en wolkkolom. Wie zou niet graag met U optrekken? Wie U volgt, zal nooit meer dwalen. Lieve Heiland, reis met ons, en laat ons met U door dit tranendal naar het hemelse Jeruzalem reizen! Dan zullen ook wij zeggen: ‘Al ging ik ook in een dal der schaduwen des doods, ik zou geen kwaad vrezen (Ps. 23:4). Trek ons, dan zullen wij U nalopen (Hoogl. 1:4); niet alleen naar de Thabor, maar ook naar Golgotha. Dan zullen we nooit meer van u weggaan. We belijden dat dit onze plicht is, want zo beveelt Paulus het ons, en dat is ook Uw eigen bevel. O, geef ons daarvoor toch de wil en de kracht!’

Toen zij zo reisden, kwamen ze in een klein dorpje. De naam ervan was Bethanië; en dat betekent: een huis van verdrukking. Dat werd in Johannes 11:1 werkelijkheid, toen Lazarus ziek werd. Dat dorpje lag in de buurt van Jeruzalem, aan de kant van de Olijfberg; en het schijnt dat de landstreek in de buurt en een gedeelte van de Olijfberg ook Bethanië genoemd werd. De Heere Jezus is dikwijls in dit Bethanië geweest. Langs dat dorp reisde Hij naar Jeruzalem en als Hij vanuit die stad reisde, kwam Hij er weer langs, zoals we bijvoorbeeld zien in Markus 11:11-12 en Mattheüs 21:17. In dit Bethanië heeft Hij later Lazarus opgewekt. Daar zat Hij in het huis van Simon de melaatse, toen die vrouw Hem zalfde (Matth. 26:6, Mark. 14:3, Joh. 12:1). O, Bethanië, nu bent u een Bethel geworden! Nu Jezus bij u is, mag ook van u gezegd worden: 'Dit is niet dan een huis Gods, en dit is de poort des hemels' (Gen. 28:17). Ja, op u past wat Ezechiël zegt in hoofdstuk 48 vers 35: 'DE HEERE IS ALDAAR.'

Dit geeft ons opnieuw een stichtelijke overdenking. Wie met Jezus wil reizen, moet niet weigeren eerst met Hem in Bethanië te komen. Per angusta ad angusta - door het benauwende naar het gezegende. Israël gaat door de Rode Zee naar Kanaän; door het dal van de moerbeziën gaat het naar Sion. Luister naar wat Jezus Zelf ervan zegt: ‘Moest de Christus niet deze dingen lijden, en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan?’ (Luk.24:26). Wij moeten in Zijn voetstappen treden. Maar de Olijfberg en Jeruzalem zijn dichtbij Bethanië; daar is vreugdeolie beschikbaar voor de treurenden in Sion. En in het hemelse Jeruzalem zullen al onze verdrukkingen eenmaal ophouden en zullen onze tranen worden afgewist.

Toen ze in dat dorpje gekomen waren, ontving ‘een zekere vrouw, met name Martha, Hem in haar huis’. Koningen hebben de gewoonte om voor hun plezier en gemak paleizen en lusthoven te stichten in de plaatsen waar ze dikwijls komen. Maar met de Koning der koningen was het anders. Hij is wel de Eigenaar en Erfgenaam van alle dingen, en David zingt in Psalm 104 vers 3 van Hem:

‘Die Zijn opperzalen zoldert in de wateren, Die van de wolken Zijn wagen maakt, Die op de vleugels van de wind wandelt.’ Maar Hij zegt van Zichzelf: ‘De vossen hebben holen, en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waar Hij het hoofd zal neerleggen’ (Matth. 8:20). En Paulus zei van Hem dat Hij om onzentwil is arm geworden, daar Hij rijk was, opdat wij door Zijn armoede rijk zouden worden (2 Kor. 8:9).

Hij moest Zich daarom huisvesten onder andermans dak. We lezen bijvoorbeeld dikwijls dat Hij ergens verbleef: in het huis van Petrus (Matth. 8:14), in dat van Mattheüs (Matth. 9:10), in dat van Simon de melaatse (Matth. 26:6), in het huis van een overste der Farizeeën (Luk. 14:1), of in dat van Zacheüs (Luk.19:5). Hij werd geboren in een stal (Luk. 2:7) en hield het Pascha in de opperzaal van een ander (Luk. 22:12). Hij werd begraven in het graf van een vreemde (Matth. 27:60) en hierin werd Zijn lichaam verzorgd door vrouwen.

Vrouwen hebben in de Schrift meerdere keren hun gastvrijheid getoond. Een vrouw herbergde de verspieders (Joz. 2:1), Elia was bij een

vrouw in de kost (1 Kon. 17:10 e.v.) en een vrouw gaf huisvesting aan Eliza (2 Kon. 4:8). En diezelfde gastvrijheid biedt een vrouw hier aan de Zaligmaker. De naam van deze vrouw is Martha, en die naam betekent ook zoiets als ‘mevrouw’. Haar naam is in de hemel geschreven in het boek des levens; en deze naam is in de heilige bladen van Gods Woord opgeschreven tot eer en herinnering. Deze Martha had een huis. Ze was waarschijnlijk een vermogende vrouw, en wellicht een weduwe, die samen met haar zuster en haar broer een huishouden vormde. Zo zegt God met bezittingen om daardoor goed te doen aan anderen. Welnu, dat deed Martha, want ze ontving de Heere Jezus in haar huis. In dit woord ligt alles wat voor de ontvangst van geëerde en geliefde vrienden vereist wordt. En dit alles heeft Martha met een blijmoedig en gul hart gedaan; zie het vers na onze tekst, vers 40.

O, gelukkige Martha, dat u deze voorname Gast in uw huis mag ontvangen. Nu is uw huis heerlijker dan de tempel van Salomo met al zijn pracht. Ongetwijfeld is Jezus daarheen

gegaan, omdat Hij wist dat Hij daar welkom zou zijn. Hij zou hier niet behandeld worden zoals dat in Lukas 9:52-53 gebeurde. Hij wilde daar wat uitrusten en Zich verfrissen na de lange reis. En zo vergunde Hij het tegelijk aan Zijn lieve vrienden om in Zijn tegenwoordigheid te zijn. Mogelijk was dit niet de eerste keer. Op deze manier genoot Jezus van hun dienstvaardigheid en vriendschap - iets waarop Hij overigens recht had. Zoals Hij dat recht ook aan de discipelen gegeven had, toen Hij in Mattheüs 10:10 bij de uitzending van de twaalf discipelen zei: 'De arbeider is zijn voedsel waardig.' En van dat recht maakte Hij ook gebruik, zoals we lezen in Lukas 8:3, waar we lezen dat Johanna, de vrouw van Chusas, de rentmeester van Herodes, en Susanna, en vele anderen Hem dienden van hun goederen. Maar Martha, hoe komt het dat u niet zegt: 'Heere, ik ben niet waardig dat U onder mijn dak inkomt. Ga uit van mij, want ik ben een zondig mens'? Aan haar nederigheid is beslist niet te twijfelen, maar zij wist dat Jezus, Die omwille van Zijn kinderen de hemeltrou had verlaten, nu een behagen heeft in wat men, hoe gebrekkig ook, voor Hem doet.

Wat zouden wij ons gelukkig en vereerd voelen als wij Jezus in ons huis mochten ontvangen! Zouden we niet alles voor Hem over hebben? Dat is Hij toch waard! Wie zou die afwijzing van de Samaritanen en van de mensen uit Gadara niet verafschuwen? Wij kunnen de Zaligmaker in eigen Persoon niet meer onder ons dak ontvangen, maar Hij wil met Zijn Geest en genade in ons hart komen wonen, onder de bediening van de genademiddelen; zie Exodus 20:24, Mattheüs 28:20, Openbaring 3:20. Hij staat te roepen en te kloppen aan de deur van ons hart. Laten we Jezus toch ontvangen!

Dat moet gebeuren met geloof en in nederigheid. Rome mag dan heel fraaie en versierde kerken hebben en kostbare relieken ten toon stellen, maar daar wil Jezus niet mee te maken hebben, hoe ze dat ook voorwenden. Dat ontvangen van Jezus moet ook gebeuren met liefde en gehoorzaamheid. Met een gereinigd hart en een heilig leven. Met aanhoudende gebeden en vriendelijke verzoeken om te komen. Met een hartelijke ontvangst door alles te geven waarvan we

weten dat het voor Jezus aangenaam is. Hij wil avondmaal met ons houden; daarvan wordt heel dikwijls gesproken in het Hooglied; zie bijvoorbeeld Hooglied 1:12, 5:1, 7:13 en 8:1. O, wat zullen we dan zalig zijn! Jezus ontvangt ook hen die Hem ontvingen. Hij ontvangt ze hier in het huis van Zijn genade; en daarin blijven ze, als zonen. Jezus blijft bij hen, en zij bij Hem. En in de hemel ontvangt Hij hen in het huis van Zijn Vader.

Ontving Martha alleen Jezus in haar huis? Waar bleven de discipelen die met Hem mee reisden? Ze zullen er zeer zeker bij geweest zijn, zoals we ook lezen in Johannes 2:2 en 12:2. Maar in degenen die van Jezus zijn, wordt Hijzelf ontvangen; en wat voor hen bedoeld is, rekent Hij ook Zichzelf toe.

Zo moeten we Jezus ook nu nog ontvangen, dat wil zeggen: in Zijn boodschappers en in de armen. Dat zal Hij op de laatste oordeelsdag eenmaal openlijk tot hun eer zeggen en Hij zal hun dat ook vergoeden.

Gezegend is het huis waarin Jezus met de Zijnen ontvangen wordt! De ark bracht al zegen met zich mee (2 Sam. 6:11), en nog veel

meer Hijzelf. Zijn voetstappen druipen van vet. Waar Hij komt, daar spreekt Hij van vrede, die op de zonen van de vrede rust. Met Hem komt alle heil en zaligheid! Abraham ontving Hem eens, samen met twee engelen, maar hij ontving van Hem de grote belofte van een zoon (Gen. 18:10). Mattheüs ontving Hem en werd van een tollenaar een discipel van Hem (Matth. 9:9). Zacheüs ontving Hem in zijn huis, en toen klonk het: 'Heden is deze huize zaligheid geschied' (Luk. 19:9). Hier ontvangt Martha Hem in haar huis, in dank hiervoor zal Hij haar broer Lazarus opwekken, en voor nu zal Hij hemels onderwijs geven.

Het was de gewoonte van de Zaligmaker om vanwege Zijn profetische ambt het Evangelie te verkondigen overal en bij elke gelegenheid waar Hij dit met vrucht kon doen. Als Hij in de tempel is, in de woestijn, op een berg of in de huizen van mensen - overal geeft Hij onderwijs en predikt Hij. Als Hij bij de Jakobsbron zit te rusten en er komt een Samaritaanse vrouw - Hij onderwijst haar. Geen vermoeidheid weerhoudt Hem, geen honger of dorst belet het Hem. Ja, dit was als het ware Zijn rust en Zijn voedsel.

Ook hier is Hij nog maar nauwelijks gezeten of Hij begint te spreken. Ook hier werpt de hemelse Zaaier Zijn goede zaad in de akker. En het was niet zonder vrucht, want Hij vond hier goede aarde. Zo beschrijft Lukas het in vers 39: 'En deze had een zuster, genaamd Maria, die ook, zittende aan de voeten van Jezus, Zijn woord hoorde.'

2.

Deze Martha had dus een zuster, die Maria heette. Zij waren zussen in het natuurlijke leven, maar ook in de genade. Ze waren dus bloedverwanten, maar ook geestverwanten; en zo was het ook met Lazarus, hun broer. Wat is het een zalig huisgezin dat uit zulke huisgenoten bestaat. Hier past: 'Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het, dat broeders ook samen wonen' (Ps. 133:1). Waar zulke zusters en broeders zijn, komt Jezus.

Deze Maria hoorde Jezus' woorden ook. Dat woordje 'ook' geeft aan dat er meer luisteraars waren. Dat waren de discipelen en mogelijk ook de vrouwen die Hem volgden (Luk. 8:2 en 3); en misschien waren er nog wel meer

mensen samengekomen. Zo verlicht de Zon der gerechtigheid met dezelfde glans velen tegelijk. Onder deze godvrezende groep mensen was ook Maria. Ongetwijfeld heeft Martha zelf dat vrome gezelschap ook enige tijd bijgewoond. Maar nu was ze nu heel ijverig bezig met de zorg voor wat zij Jezus en Zijn gezelschap wilde voorzetten. Of Lazarus hier of ergens anders was, kunnen we niet zeggen, omdat Lukas erover zwijgt. Maar terwijl Martha het heel druk heeft, blijft Maria ondertussen bij Jezus zitten. Zij zet dus alle zorgen voor het huishouden zolang aan de kant om de gelegenheid te benutten en met een gelukkig hart van Jezus' onderwijs te genieten. Zij hoorde Zijn woord, en zó vervulde Maria haar plicht.

Wat was Maria met het hele gezelschap gelukkig! Hier wordt waar wat er in Gods Woord staat: 'Zalig zijn uw ogen omdat zij zien, en uw oren omdat zij horen' (Matth. 13:16). Hier sprak Hij Die hét Woord is en de Wijsheid van de Vader. Wat zijn er hemelse woorden uit Zijn gezegende mond gevloeid! Wat heeft Hij de wijsheid van God op een

uitnemende manier onder woorden gebracht. Hier geldt echt: 'Een rede, op zijn pas gesproken, is als gouden appelen in zilveren gebeeldde schalen (Spr. 25:11; vgl. Job 36:22). Wat zullen de harten van de luisteraars in brand gestaan hebben en verrukt geweest zijn, omdat Hij zo sprak dat hun hart geopend werd (vgl. Hand. 16:14). Het is dan ook geen wonder dat Maria zo naar Jezus' woorden bleef luisteren. Welnu, dat deed ze zó dat ze, net als ongetwijfeld ook de anderen, aan Zijn voeten zat. Het was vanouds de gewoonte dat de leraren op een hoger geplaatste stoel zaten - vanwege de hun zo betoonde eer en omdat ze dan beter gehoord en gezien konden worden. Daarop wijst Christus in Mattheüs 23:2. De leerlingen waren gewoon om op een lagere plaats aan hun voeten te zitten, op de grond of op lage bankjes. Hier was nu de school van de hoogste Leraar, Die de hemel heeft tot Zijn troon en de aarde tot een voetbank voor Zijn voeten. Dat er in dit huis een hoge stoel stond die bedoeld was om onderwijs te geven, is nauwelijks denkbaar; daarom is het waarschijnlijk dat Maria op de grond aan Jezus' voeten heeft gezeten.

Dat ze daar zit, geeft aan dat ze heeft plaatsgenomen om naar Christus te luisteren. Ze heeft zich echt neergezet. Het was dus niet voor even en min of meer toevallig omdat ze nu eenmaal af en aan liep; nee, ze zat er voortdurend. Dit geeft aan hoe rustig ze daar zat. Ze had zich vrijgemaakt van de zorg voor het huishouden waar Martha nu zo mee bezig was. Maria beschouwde dat nu als een hindernis. Het geeft ook aan dat ze met grote opmerkzaamheid en aandacht luisterde. Ze hield haar ogen strak op Christus gericht en hing aan Zijn lippen. Ja, het wijst er duidelijk op hoe ze zich inspant om te luisteren. Zo zat ze dus aan Jezus' voeten. Ze erkent Hem als haar Leermeester, aan Wiens onderwijs ze zich toevertrouwt. Op deze wijze laat ze zien welke grote achting en eerbied ze voor de Heere Jezus heeft, terwijl ze daarbij heel nederig over zichzelf denkt.

Niemand hoeft er aan te twijfelen dat dit aandachtig en eerbiedig luisteren rijke vrucht heeft gedragen. De waterstromen van Gods Geest vloeien naar haar toe. Ja, wat wordt de ziel van Maria verzadigd met hemelse

lekkernijen - en dat terwijl Martha zo bezig was om in de keuken het gewone voedsel klaar te maken.

Toepassing

Wie zou ook niet, net als Maria, aan de voeten van Jezus willen zitten om Zijn woorden te horen? Dit was werkelijk een onuitsprekelijk geluk - iets wat op die manier nu niet meer kan plaatsvinden. Maar nu heeft de hoogste Leraar Zijn stoel in de hemel, en van daaruit geeft Hij onderwijs door Zijn Woord en Geest en door de dienst van Zijn knechten. Zo is Hij nog bij ons in Zijn eigen huis. Hij leerde Maria geen andere dingen dan in Zijn geschreven Woord staan. Wie Zijn knechten hoort, hoort Hem! Hier geldt: 'Nu dan, kinderen, hoor naar Mij, want welgelukzalig zijn zij die Mijn wegen bewaren. Hoor de tucht, en word wijs, en verwerp die niet. Welgelukzalig is de mens die naar Mij hoort' (Spr. 8:32-34). Zo moeten wij aan Zijn voeten zitten. Jezus' schapen horen Zijn stem. Welnu dan, wie oren heeft om te horen, die hore wat de Geest tot de gemeente zegt!

Degenen die niet - zoals Maria - naar het woord van Jezus willen luisteren, moeten ernstig bestraft worden. Ze begaan immers een zware misdaad! Maar och, wat zijn er helaas velen in onze tijd die hieraan schuldig staan.

Er zijn er die absoluut weigeren om naar het woord van Jezus te luisteren. Daarover wordt geschreven in Job 21:14 waar staat: 'Nochtans zeggen zij tot God: Wijk van ons, want aan de kennis van Uw wegen hebben wij geen lust.' En in Jeremia 22:21 klaagt de Heere: 'Ik sprak u aan in uw grote voorspoed, maar gij zei: Ik zal niet horen. Dit is uw weg van uw jeugd af, dat gij Mijn stem niet hebt gehoorzaamd.' En in Psalm 58:5 klaagt de psalmist: 'Zij zijn als een dove adder, die haar oren toestopt.' Zij willen niet komen in het huis waar Jezus is!

Er zijn ook mensen die zich niet inspannen om te luisteren. Ze zitten met hun lichaam wel in de kerk, maar het duurt al gauw veel te lang. Dan laten ze hun gedachten buiten de kerk en overall heen zwerven. Zo zitten ze dan zonder aandacht, zonder eerbied en zonder ook maar iets te horen.

Er zijn ook mensen die niet aan Jezus' voeten willen zitten, door zich te onderwerpen aan Zijn woord. Zij willen het woord van Jezus kritiseren en zich in hun waanwijsheid en vleselijke begeerten daarboven verheffen. Zo kunnen we zeggen dat de meeste mensen net zo zijn als de mensen die naar Ezechiël luisterden. De Heere klaagt in Ezechiël 33:30 en verder dat zij elkaar wel toeroepen om naar Zijn profeet te komen en naar zijn woorden te luisteren. 'En zij komen tot u, en zitten voor uw aangezicht als Mijn volk, en horen uw woorden, maar zij doen ze niet.' Ze zijn wel hoorders, maar geen daders!

Tegen deze mensen zeggen we in de Naam van Jezus: Als u niet naar de woorden van Jezus wilt luisteren, zal Hij niet naar u luisteren. Dan zult u niet tot de schapen van Jezus behoren. Zij die zich niet werkelijk inspannen om te luisteren en oneerbiedig neerzitten, zullen ook geen vruchten van genade ontvangen. Dan gaat men uit de kerk zoals men erin gekomen is. Als u niet aan Jezus' voeten wilt zitten om Zijn woord te horen, zult u moeten staan als Hij als Rechter zal zitten om Zijn oordeel over u uit

te spreken. ‘Dan zal Hij zeggen ook tot hen, die ter linkerhand zijn: Gaat weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, dat de duivel en zijn engelen bereid is’ (Matth. 25:41). En als u hoort zonder Zijn Woord te doen, zal dat uw oordeel verzwaren.

Laten we daarom, geliefden, onze plicht op een betere manier nakomen. Laten we dat doen op de manier die Maria ons als een voorbeeld meegeeft. Zouden we dat niet doen, geliefden? Wij mogen bij wijze van spreken nog onder de wijnstok en vijgenboom zitten aan de voeten van Jezus, terwijl velen van onze geloofsgenoten verjaagd worden en overal heen zwerven, of gedwongen worden om aan de voeten van de antichrist te zitten.

Verlang niet dat Jezus hier op aarde gebleven was, opdat we net als Maria aan Zijn voeten zouden kunnen zitten. Hij heeft ons immers in Zijn plaats predikers toegeschikt. Wat is het woord in Jesaja 52:7 toch de moeite waard om naar te luisteren: ‘Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten van hem die het goede boodschap, die de vrede doet horen; van hem

die goede boodschap brengt van het goede, die heil doet horen.' Dat goede is het Woord des levens; het Woord van vertroosting, genade en zaligheid.

Als we werkelijk oprecht naar dit Woord luisteren en het ter harte nemen, is dat een kenmerk dat we een schaap van Jezus zijn, dat we uit God geboren zijn. Dan zijn we zalig.

Wat moeten we er daarom naar verlangen en wat moet het ons uitdrijven om naar die plaats te gaan waar we het woord van Jezus mogen horen.

Maar dan weten we ook wat onze verplichtingen zijn.

Bereid u voor, door alles weg te doen wat een verhindering is om te luisteren; en span u toch in om in een geschikte innerlijke gestalte tot Gods huis te komen. Bid de Heere om een horend oor en een geopend hart. Zit in het huis van God alsof u voor Zijn aangezicht bent, en heb het vaste voornemen om te horen én te gehoorzamen. Span u in om werkelijk te doen wat u hoort, en laat zo merken dat u een oprechte hoorder van Gods Woord bent. 'Daarom, afgelegd hebbende

alle vuiligheid en overvloed van boosheid, ontvangt met zachtmoedigheid het Woord dat in u geplant wordt, hetwelk uw zielen kan zalig maken' (Jak. 1:21). En Jeremia zegt: 'Toen Uw woorden gevonden zijn, zo heb ik ze opgegeten, en Uw Woord is mij geweest tot vreugde en tot blijdschap mijns harten, want ik ben naar Uw Naam genoemd, o HEERE, God der heerscharen' (Jer. 15:16).

Dan zal het horen van Gods Woord tot uw geluk en troost zijn. Het gehoorde Woord zal een sterke vertroosting voor ons zijn in alle lichamelijke geestelijke noden. We zullen mét Maria ondervinden dat het goed is om aan de voeten van Jezus te zitten. Ja, die plaats is u dan als een koninklijke troon, want wie zich voor Hem vernedert, zal Hij verhogen. In de school van Jezus zullen we de ware wijsheid leren. En eenmaal zal Hij ons uit de school van de genade overbrengen in de school van de heerlijkheid - en daar waar wij mét Jezus in Zijn troon mogen zitten, zullen we volleerd zijn.

AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

Deze antwoordkaart in envelop zenden naar: (voldoende frankeren)

Pieters Media bv
Voorstraat 5
4503 BH GROEDE

Uitgave
STICHTING "SMYTEGELT-FONDS"

Voorzitter
Ds. J.A. Kloosterman, Lunteren

Secretariaat
Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
"Smytegeltfonds", Putten

Abonnement: e 14,- per jaar (10 ex.)

Opgave nieuwe abonnees en
adreswijzigingen aan:

Pieters Media bv,
Voorstraat 5,
4503 BH GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl

www.reveilserie.nl

